లల్లీ-మధు

కళ్యాణ చక్రవర్తి

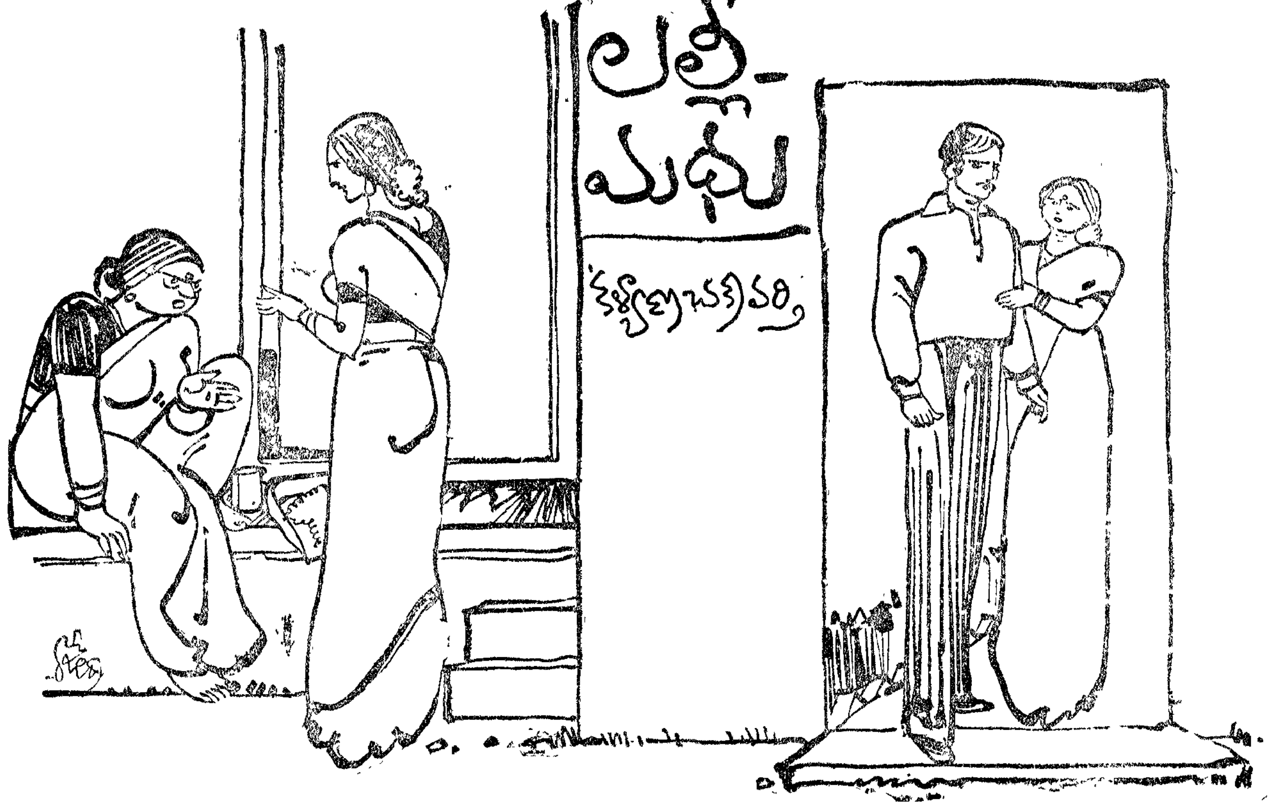

"లల్లీ, ఆఫీసునుంచి నువ్వువచ్చి గంటైనా ఇంకా కాఫీ తయారు చేయలేదా?" అడిగాడు అప్పుడే ఆఫీసునుంచి వచ్చిన మధు.

"..............."

"నీకే, పలక్కుండా బెల్లం కొట్టినరాయి మాదిరిగా వున్నావేం?" కుర్చీలో రాణి దర్జా ఒలకబోస్తున్న లలితను చూచి కోపంతో.

"అయితే నన్నేం చేయమంటారు?" ఎదురు ప్రశ్న వేసింది లలిత.

"లల్లీ! వయసు పెరిగేకొలది నీకు కొంచెమైనా ఇంగితజ్ఞానం అన్నది పెరక్కుండా పోయింది." తన విసుగు ధోరణిలో మొదలెట్టాడు.

"అయిందా కామెంట్? లేకా ఇంకా యేమన్నా చదవవలసిన కామెంటరీ వుందా?" మరింత విసుగు ధోరణిలో విడిచిపెట్టింది బాణం తాటిచెట్టంత ప్రమాణం లేచాడు మధు.

"లల్లీ! ఆఫీసు నుంచి అలసి వచ్చిన నాకు నువ్విచ్చే మర్యాదిదా?" "నేను మాత్రం ఆఫీసు పని చేసి రాలేదా యేంటి? మీకుమల్లే మా ఆఫీసులో కొండంత పనిచేసి వచ్చాను. ఆ కాఫీ యేదో మీరు చేస్తే మిగతా పనులు నేను చేస్తాను."

"నోర్మూయ్! ఏదో వాగాలనుద్దేశ్యంతో తప్పిస్తే కాని, పనిచేసి చూపిస్తే సరిపోలా?"

అదే నేను అంటా అంది లలిత. మధు విసుక్కుంటూ సిగరెట్టు కాల్చడానికి వరండాలోకి పోయాడు. అర్ధగంటైనా కాఫీ వచ్చే సూచనలు కనపడలేదు. మధు వంటింటివైపు దారి తీసాడు. వంటింట్లో లలిత లేదు. మంచంమీద వాలి ఆ వారం పత్రిక చదువుకొంటోంది.

కంయ్‌మని చంటాడు ఆరున్నొక్కరాగం అందుకొన్నాడు. పాప వస్తువులు తీసాడని రెండు వాడి వీపుమీద తగిలించింది. అసలే చిరాకులో వున్నాడు. ఇదొక చిరాకు. లలిత పులక్కుండా పత్రికా పఠనంలో నిమగ్నమైపోయింది. "లల్లీ! బాబు ఏడుస్తున్నాడు! చూడరాదా?"

జవాబు శూన్యం. కనీసం పత్రిక ప్రక్కకు తప్పించే ప్రయత్నం చేయలేదు.

ఎందుకో మధుకు బాబుని చూస్తే జాలేసింది. పాప దగ్గర ఆట సామానుతీసి బాబుకిచ్చాడు. ఈసారి పాప ఏడుపు మొదలు పెట్టింది.

విసురుగావచ్చింది లలిత. "మీమగవాళ్ళంత యింతే — వాడు మగవాడు కదా అని వాడి దాని దగ్గర సామానంతా ఇచ్చేశారు. ఏం కాస్సేపు ఏడిస్తే వాడి మూట తరి పోతుందా?"

"అబ్బబ్బా లలితా నీతో వేగలేక చస్తున్నాను. పాపకంటే నాకు బాబు ఎక్కువనుకున్నావా? ఇద్దరూ నా రెండు కళ్ళు." లలిత వంటింటివైపు అడుగు వేసింది. కాస్సేపు పోయాక వంటింటివైపు నడిచాడు. స్టవ్ మీద నీరు మరుగుతోంది. కాఫీ ఇప్పటికైనా తయారుచేస్తుందని సంబరపడ్డాడు. మరొక్క సిగరెట్టు తగలేశాడు. కాని కాఫీ వచ్చే జాడ అగుపించలేదు. మరొక్కసారి వంటింటివైపు అడుగువేశాడు వేడినీటిలో బాబుకి అమూల్ స్ప్రే కలుపుతోంది. ఒక్కసారిగా కోపం తారాస్థాయినందుకొంది.

"ఏం లలితా! ఇప్పుడైనా కాఫీ చేస్తావా! లేదా?" ఇంటికప్పు ఎగిరిపోయే టట్టంత కేకవేశాడు.

"అంత 'ఇది' గావుంటే తమరు తయారు చేసుకోవచ్చు. నేనేం దాసీదాన్ని కాదు, అణిగిమణిగి వుండడానికి. మీలాగా నేను కూడా

ఆర్పేస్తున్నాను.” మతిపోయినంత పనైంది. రోజూ యీ మాదిరి చిన్న చిన్న తగువులాడుకోవడం వాళ్ళిద్దరికీ పరిపాటే. కాని ఇంత “డెలిబరేట్”గా మగవాడ్ని, అందులో పది హేనువేలు తీసుకొని మెడలో తాళి కట్టిన భర్తని “అహం” అడ్డొచ్చిందని మళ్ళా అడగడానికి. రోడ్డు మీద “నాయర్ హోటల్”లో కాఫీ త్రాగడానికి బయలుదేరాడు.

రాత్రి ఎనిమిదింటికి ఇల్లు చేరాడు పెద్దవాడు “హోంవర్కు”తో కుస్తీలు పడుతున్నాడు. చంటివాళ్ళిద్దరూ నిద్రపోయారు. మెల్లగా వంటింటివైపు దారితీశాడు పొయ్యిమీద కూర ఉడుకుతున్న వాసన వేస్తోంది. దగ్గర్లోనే పత్రిక తీసికొని చదువుతూ కూర్చున్నది. ఆ రాత్రి గడచిపోయినంత సంబరపడిపోయాడు మధు చిన్నగా దగ్గాడు.

“ఏం” అన్నట్లు తలెత్తి చూచింది.

“కిళ్ళీలకు, సిగరెట్లకు, టిఫిన్‌కు ఎంత తగలేశారు? ఇలా ఖర్చు తగలేస్తే ఇద్దరి సంపాదన సరిపోదుకదా, మీరు ‘పార్టుటైం’ జాబ్ చేయాల్సి వస్తుంది.”

“నీవు పత్రికలకు, కాస్మొటిక్స్‌కి తగలేయడం లేదా? అలాగే నేనూ కూడా” లలిత కాప్‌గా వూరుకొంది. మధు గెలుపొందిన వీరుడులా “ఫోజ్” కొట్టి లుంగీ కట్టుకొందుకు వెళ్ళిపోయాడు.

భోజనం దగ్గర మౌనం దోబూచులాడింది. ఒక్కసారిగా ఇద్దరి కళ్ళు కలుసుకొన్నాయ్. ఉక్రోషంతో లలిత మనస్సు ఉడికిపోతోంది, అతన్ని ఎలాగయినా దెబ్బ తీయాలని.

“కొళాయి నీళ్ళు ఈ రాత్రికి ఎక్కువగా పట్టాలి. నరసమ్మ బట్టలుతుకుతుందట. ప్రక్కింటి మంగతాయార్ని బతిమలాడాను, ఈ దినం మనం నీళ్ళు పట్టుకోడానికి ఛాన్సు కాబట్టి బద్ధకించకుండా మీరు చేయాలి. నాకు నడుము నొప్పి పెడుతోంది. లేకపోతే........” మధ్యలో ఆగిపోయింది.

“అయితే రామబాణం వేశావన్నమాట. అంతమంది ఆడవాళ్ళ మధ్య నేను రాత్రి మూడింటికి నీళ్ళు పట్టాలా? నీకు మతి పోయిందా యేమిటి?”

“ఏం మంగతాయారు వాళ్ళాయన, లక్ష్మి భర్త, ఆ ప్రక్కింటి స్టూడెంట్ పట్టటం లేదా? కాదూ కూడదంటే; బాబు బట్టలు- మీ బట్టలు మాపి అలాగే వుంటాయి” అనేసి జవాబుకు ఎదురు చూడకుండా ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోయింది.

తెల్లవారింది, కాఫీలు త్రాగడం పూర్తి అయ్యాయి.

“నీళ్ళు కాగాయి, పిల్లలిద్దరికి స్నానం చేయించండి నేను వంట చేయాలి.”

“అబ్బా లలితా! నేను లైబ్రరీకు వెళ్ళాలి. ఆ పని నాకంటగట్టకు.” కస్సున లేచింది– “ఆఫీసులో పని ఈ విధంగానే చేస్తారేంటి?” స్సరునలేచి బరబరమంటూ పిల్లలిద్దర్ని లాక్కుంటు బాత్‌రూమ్‌వైపుకు పోయాడు. లలిత నవ్వుకొంది. గాభరాగా నరసమ్మ వైపు తిరిగి వంటపాత్రలు కడగటం అయిందేమోనని వెళ్ళింది. నరసమ్మ తన వైపు విచిత్రంగా పరికించి చూచింది

“ఏంటమ్మగారు! అయ్యగార్ని పట్టుకొని పొద్దున్నే దులిపేస్తున్నారు? మీ రిద్దరూ ఇలా తగవులాడుకొంటూంటే పిల్లలు పాడైపోరా??” తనకు తెలిసిన జ్ఞానాన్ని వొలకబోసింది. లలితకు ఒళ్ళు మండుకొచ్చింది. “అంటు తోముకొనేది, నాకు నీతులు నేర్పేటి నేర్పరితనం వచ్చిందా?” మనస్సులో “అహం” కొట్టొచ్చినట్లు అలముకొంది “నరసమ్మా! నీపని నీవు సక్రమంగా చేసుకొంటే నీకు బాగుంటుంది. తగుదునమ్మా అని ఇతరుల మధ్య దూరడం అనేది అంతగా బాగోదు” అంటూ వంటపాత్రల్ని గభాల్న పట్టుకొని వంటింటి వైపు పోయింది. నరసమ్మ కోపం పాత్రలపై చూపించింది. “చదువుకొన్నాళ్ళమని మిడిసిపాటు తప్పితే ఆలోచించే గానం బొత్తిగా వుండదు” పైకి వినిపించాలనే అంది. మధుకేమో ఆ మాటలు సూటిగా శూలాల్లా గుచ్చుకొన్నాయి. లలిత ఇదొక లెక్కా అన్నట్లు పట్టించుకోలేదు.

ఇదే మాదిరి వాళ్ళ జీవితం ఒడుదుడుకులతో చుక్కాని లేని నావ మాదిరి పయనిస్తోంది.

ఆ రోజు ఆదివారం— ముందు రోజే “ప్రోగ్రామ్” అనుకొన్నారు. మరుసటి దినం సినిమా ప్రోగ్రామ్ అంది. కాదు నాకు వేరే పనుంది అన్నాడతను. “ఆ పని ఇనిస్టిట్యూట్‌లో పేకాట ఆడటమేగా. కాబట్టి ఈ రోజు నాతో సినిమాకు రావడం తప్పదు” అని పంతం పెట్టుకొన్నది. మేట్నీ చూసి రిక్షాలోంచి ఇంటి దగ్గర దిగుతుండగా మంగతాయారు, లక్ష్మితో గుసగుసలు పోవడం ఇద్దరూ చూశారు.

మధు వాటిగురించి అసలంతగా పట్టించుకోలేదు. కాని ఆడది స్త్రీ బుద్ధి కాబట్టి వాళ్ళేం మాట్లాడుకుంటున్నారో వినాలనే కుతూహలం పెరిగింది. ఇంట్లోకి వెళ్ళుతున్నట్టుగా వాళ్ళకు కనిపించి గోడవాటున పొంచి ఉండి వినసాగింది లలిత.

“మా గొప్ప సంబడం, ఇద్దరూ ప్రతి చిన్న విషయానికీ చంటి పిల్లలమాదిరి కీచులాడుకొంటారు” అంది మంగతాయారు.

“సహజమే కదండీ! భార్యభర్తలన్న మీదట ఏదో తగువులాడుకోవడం” అంది లక్ష్మి.

“అమ్మాయీ! వీరి కొత్త కాపురం కనుక సరిగ్గా ఇలాంటి వాటిగూర్చి తెలియదు. మొగుళ్ళ కన్నాయి ఉద్యోగాలు వెలగపెడుతూ తమాషాగా సంపాదించేయాలనుకోవటం, తనే మొగుడ్ని పోషించేటంత ఉద్యోగం చేసి అలిసిపోవడం ఏం? పిల్లల్ని, మొగుడ్ని సరిగ్గా చూసుకోలేని ఆడది ఒక ఆడదా?” అంది సాగదీస్తూ.

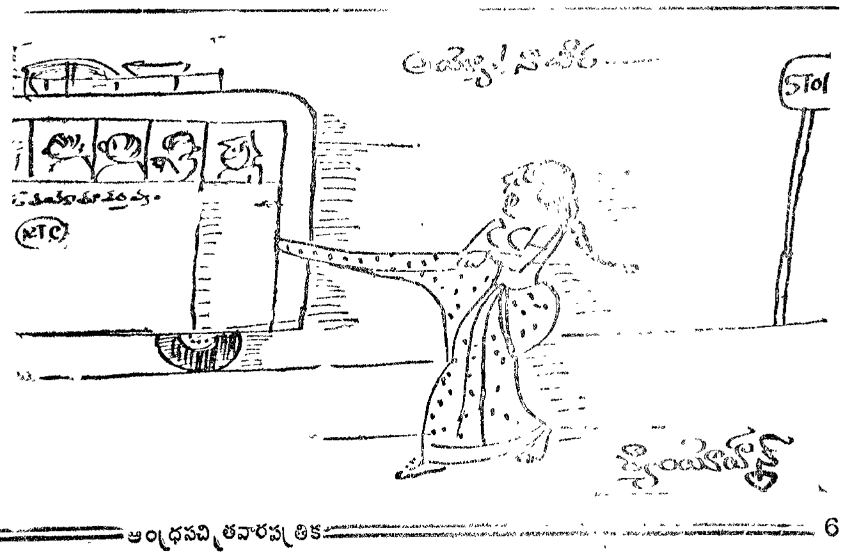

ప్రఖ్యాతి చెందిన!
ఖటావ్ మిల్లు వారి
100% పాలియష్టర్ చీరలు..
★ఫుల్‌వాయిల్, అఫ్ వాయిల్ చీరలు
★షర్టింగులు, గ్లాసుతో ధోవతులు
★డ్రస్ మెటీరియల్సు, 2x2 రూబియాలాన్సు
★స్కూలు యూనిఫారంలు.....వగైరాలకు
విజయ షోరూమ్
ప్రత్యేక ఖటావ్ మిల్లు వస్త్రముల షోరూమ్
హాస్పిటల్ రోడ్డు,
గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2.

పెండ్లి ముందు, తర్వాత
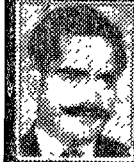
వ్యక్తిగత గుప్తరోగములకు శాస్త్రీయమైన ...
భారత ప్రఖ్యాత సెక్స్ స్పెషలిస్ట్
Dr. RAI
(GOVT. REGD.)
ఆదివారం సెలవు
రాయ్ మెడికల్ హాల్
ESTD 1950
విజయవాడ-3. Ph: 74658

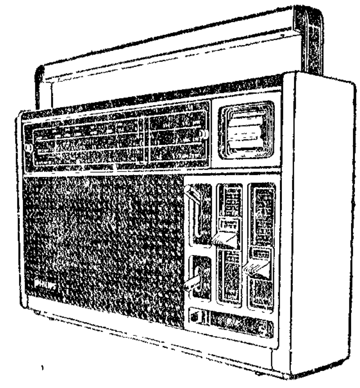
ఫిలిప్స్ కమాండర్ పై గొప్ప తగ్గింపు
అసలు ధర రూ. 510/-
తగ్గింపు ధర రూ. 470/-
కరంటుకు కూడ మార్చుకొనవచ్చు
ఆడియోవిజన్
ప్రకాశంరోడ్, విజయవాడ-2.
Phone : 76369

ఒకే ఒక
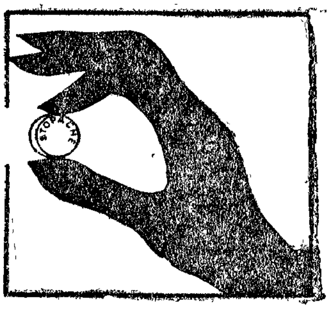
స్టోపేక్
తలనొప్పిని
త్వరగా శమనముచేయును
• జలుబు మరియు ఫ్లూ
• వెంటి నొప్పి
• పంటి నొప్పి
మొదలగు వాటికూ
ఉపయుక్తం
PP-8001A
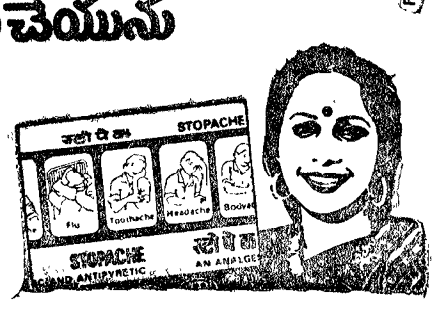

లల్లీ—మధు

"ఆ మాటకొస్తే అతనిలాగే ఆమె కూడా ఉద్యోగం చేస్తోంది కదండీ. తగువులాడు కోకుండా సక్రమంగా కలిసి మెలసి ఇంటి పనులు చేసుకుంటే ఏంతో బాగుంటుందికదా"

తనను సమర్థిస్తూంటే లక్ష్మీమీద గౌరవం మనస్సులో గూడు కట్టుకోసాగింది. "ఆమె తనకంటే చిన్నది. ఆరిందలా మాట్లాడుతుంది. తనెంత అతనితో రాజీపడ దామనుకుంటె ఆయనేమో నాతో 'కోపరేట్' చేయడు" అని తన తప్పేమీలేనట్లు మనస్సును నొక్కేసింది.

"అమ్మాయి! నీకు తెలియదుగాని వీళ్ళిద్దరి మీద ఆ పనిమనిషి నరసమ్మ వెయ్యిరెట్లు నయమనుకుంటాను. ఆమధ్య ఒకసారి వీళ్ళిద్దరూ తగవులాడుకొంటుండగా ఏదో తనకు తోచిన సలహా ఇచ్చిందట. దానికేమో ఆమె మీద విరుచుకుపడిందట. ఏమాటకామాట చెప్పుకోవాలి. నరసమ్మ మొగుడు వెంకన్న రిక్షాలాగుతాడా! వాడేదో సంపాదించుకొస్తాడా! వాడికి కావలసిన అవసరాలకు సరిపడా తీసుకొని మిగతాది పెళ్ళానికి పువ్వుల్లో పెట్టిచ్చినట్లుగా చేతిలో పెడతాడట. ఇదేమో మనలాంటి వాళ్ళింట్లో పాచిపని చేసి వాళ్ళిచ్చిన వాట్లతో సంసారం హాయిగా ఈదుకొస్తుంది. ఇదేమో ఉదయాన్నే ఇల్లు ఊడ్వడానికొస్తుందా. దీని మొగుడేమో పిల్లల్ని చక్కగా ముస్తాబుచేసి తన రిక్షాలో మ్యునిసిపల్ ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో విడిచిపెట్టి తన బేరం చూచుకోడానికి పోతాడట. మధ్యాహ్నం ఇదేమో బస్సుస్టాండు దగ్గరున్న మర్రిచెట్టు దగ్గిరికి వీడికి భోజనం పట్టుకెళ్తుంది. వీళ్ళు చదువుకోని వాళ్ళయినా వాళ్ళిద్దరిమీద ఏంతో నయమనిపిస్తారు. ఇద్దరూ సంపాదించి ఏంతో హాయిగా జీవితం సాగిస్తున్నారు."

లలిత రాలేదని వెనుకగావచ్చి మధు కూడా వాళ్ళ సంభాషణగా పూర్తిగా విన్నాడు. ఆనాడు తామిద్దరు కీచులాడు కొంటుండగా నరసమ్మ "కామెంట్" చేసినట్లు "వీళ్ళు చదువుకొన్న వాళ్ళమన్న మిడిసిపాటు తప్పిస్తే బొత్తిగా జ్ఞానం లేదు." వాళ్ళిద్దరిచెవుల్లో గింగిర్లు పెడుతున్నాయి! "నిజమే! నరసమ్మ, వెంకన్న సంస్కార విధానాలు మనిద్దరికంటె ఎంతో గొప్పవి" అని రాజీపడ్డారు.